



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 996/2024
02.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈП КП „Лазаревац“, са седиштем у Лазаревцу, чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1693/23 од 30.11.2023. године, у седници одржаној 02.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1693/23 од 30.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1693/23 од 30.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 242/22 од 01.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, за период од новембра 2017. године закључно са октобром 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе у вредности и са законском затезном каматом као у садржају тог става. Ставом другим изреке, делимично је усвојен преостали део тужбеног захтева тужиоца АА и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде за топли оброк и регрес за коришћење годишњег одмора, за период од јануара 2018. године закључно са септембром 2020. године, исплати укупан износ од 3.327,44 динара, у појединачно одређеним месечним износима, а одбијен као неоснован тужбени захтев преко досуђених, а до тражених износа, све у вредности и са законском затезном каматом као у садржају тог става. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ, којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, за период од новембра 2017. године закључно са октобром 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе, у вредности и са законском затезном каматом, као у садржају тог става. Ставом четвртим изреке, делимично је

усвојен преостали део тужбеног захтева тужиоца ББ и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде за топли оброк и регрес за коришћење годишњег одмора за период од јануара 2018. године закључно са септембром 2020. године, исплати укупан износ од 3.327,44 динара у појединачно опредељеним месечним износима, а одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђеног а до тражених износа, а све у вредности и са законском затезном каматом као у садржају тог става. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1693/23 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и жалба тужилаца у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима првостепеног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова првостепеног поступка исплати износ од 161.600,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 23.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужиоци, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име мање исплаћене накнаде регреса за коришћење годишњег одмора за наведени период, по месецима за које им је досуђена накнада, док за месеце ближе наведене у ставовима првом и трећем изреке првостепене пресуде није било мање исплаћене накнаде. Побијана одлука у делу којим је одбијен тужбени захтев заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужиоцу накнада трошкова регреса за коришћење годишњег одмора у утуженом периоду обрачуната и исплаћивана на основу Колективног уговора туженог, односно да фиксни додатак (који улази у структуру зараде) садржи и топли оброк и регрес. Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овога суда у сличној чињенично правној ситуацији. Осим тога, ревизијом се оспорава налаз судског вештака економско-финансијске струке, на чијем мишљењу је заснована побијана одлука, чиме се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа, а што нису разлози за изјављивање ревизије у смислу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.01.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је испод 40.000 евра у динарској противвредност.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић